

በሰ አውሮጳ መንገድ

ቁጥር 200

የግዴታ ስር

ቃል

በሰ አውሮጳ መንገድ አለፈው ጊዜ ተፈሪ መኩንን ገንጭ ስት ጋጠሙ
መጋቢት 8 ቀን 1977 ዓ.ም. ገንጭ ገንጭ

አዲስ አበባ አውሮጳ

በሌ አውሮጳ መንገድ

የደብዳቤ ቁጥር

የግብርና

ቃል

በሌ አውሮጳ መንገድ አልፎ ወረቀት ተሰጦ በሌ አውሮጳ መንገድ ላይ ታዲያ መጋቢት ጳ ቀን 1981/82 ዓ.ም. ለመገኘት

አዲስ አበባ አውሮጳ

ስለ አውጭ መንገድ የምክር ቃል።

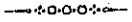
ለትምህርትም ቢሆን፣ ለንግድም ቢሆን፣ ወይም ከመንግሥት ተልኮም ቢሆን ከኢትዮጵያ ወደ ውጭ አገር የሚሔድ ሰው ሁሉ ይህን የምክር ቃል ማንበብ ይገባል።

ስለ ይለፍ ወረቀት ፓስፖርት።

፩ኛ ወደ ውጭ አገር ለመሔድ የሚፈልግ የኢትዮጵያ ሰው ሁሉ ለመንገዱ መነሣት ሺ፭ ቀን ሲቀረው የይለፍ ወረቀቱን ነገር መጨረስ ያስፈልገዋል። ይህንም የይለፍ ወረቀት መቀበል የሚያስፈልገው መጀመሪያ ከኢትዮጵያ መንግሥት ነው።

፪ኛ የይለፍ ወረቀቱን ከኢትዮጵያ መንግሥት ከተቀበለ በኋላ የሚሔድበትን አገር አስታውቆ ወደ ሌጋሲያን ሔዶ የቆን ስሉን ፈርማ በይለፍ ወረቀቱ ላይ ማስፈረም ነው። በየመንግሥቱም የሚሔድ የሆነ እንደሆነ በአዲስ አበባ ከሚኖሩት ቆንስሎች ሁሉ ማስፈረም ያስፈልጋል።

ስለ መርከብ መገኘት።

፫ኛ መርከብ ጅቡቲ የሚገኝበትን ጊዜ ከሺ፭ ቀን በፊት ማወቅ ያስፈልጋል። ይህንንም ለማወቅ በጅቡቲ ወዳጅና ዘመድ ያለው ሰው በጽሕፈት ወይም በቴሌግራም መጠየቅ ያስፈልጋል። በጅቡቲ ወዳጅና ዘመድ የሌለው ግን በቀጥታ ወደ ኢትዮጵያ ቆንስል ቤት ለመጠየቅ ይችላል።

፬ኛ መርከብ ጅቡቲ የሚገኝበት ጊዜው ከታወቀ በኋላ ስለ ቦታው አንደኛው በመጀመሪያው፣ ወይም በሁለተኛው ወይም በሶስተኛው ማዕርግ ቦታ መገኘቱን ከከምፓኒያው ጠይቆ ማወቅ ያስፈልጋል። ቦታው መገኘቱ አርገጦ ከታወቀ በኋላ መርከብ

ከቡ ከጅቡቲ ከሚነሳበት ጊዜ ከሁለት ቀን በፊት ጅቡቲ መድረስ ያስፈልጋል።

በምድር ጋብባብ ስለመሳሪያ ።

፳፻፲፱ በመንግሥት ፈቃድ በአኩሪታ ዋጋ በባቡር የሚሳፈር ሰው ከንድ ቀን በፊት የፈቃድ ወረቀቱን መቀበል ያስፈልገዋል።

፳፻፲፱ ባቡሩ ለመነሣት አንድ ሰዓት ሲቀረው በባቡር መቋሚያ ደርሶ የባቡሩን መግቢያ ወረቀት ለመቀበል ገንዘቡን መክፈል ነው። ብዙ ዕቃ ያለው ሰው ግን ከ፪ ሰዓት አስቀድሞ በባቡር መቋሚያ ደርሶ ዕቃውን ማሳፈር ያስፈልገዋል። ዕቃውንም ሲያሳፍር ከኩምፓኒያው የደረሰኝ መቀበል ያስፈልገዋል። ነገር ግን ይህ የሚቀበለው የደረሰኝ የጠፋ እንደሆነ ኩምፓኒያው አላፈነት የለበትምና ተጠንቅቆ መጠበቅ ነው።

፳፻፲፱ በባቡር የሚሳፈር ሰው የመቀመጫውን ስፍራ ሌሎች ሰዎች ሳይዙበት በቶሎ ገብቶ ባርኔጣውን ወይም የብርድ ልብሱን ወይም መጽሐፉን በመቀመጫው ላይ ማኖር ያስፈልገዋል ይህን ሳያደርግ የቀረ እንደሆነ ግን ወደውጭ በወጣ ጊዜ ሌላ ሰው ገብቶ ስፍራውን ሊይገበት ይችላል።

፳፻፲፱ በባቡር ውስጥ በሣጥን ያልገባ ትንንሽ ዕቃ የያዘ ሰው በጣም ተጠንቅቆ መጠበቅ ያስፈልገዋል። ሻንጣውንም ደሀና አድርጎ መቆለፍ ነው።

፳፻፲፱ ባቡር በየጣቢያው በሚቆምበት ጊዜ የሚቆመው ስንት ደቂቃ መሆኑን ሳያውቁ ወደ ምድር መውረድ አይገባም። የሚቆምበት ጊዜ ስንት ደቂቃ እንደሆነ ሳያውቁ ወደ ምድር የወረዱ እንደሆነ ባቡሩ በድንገት በተነሣ ጊዜ ሮጦ ለመግባት ብዙ ችግር ይሆናል።

፳፻፲፱ በየጣቢያው ባቡሩ በቆመ ጊዜ በባቡሩ ውስጥ ባለው ሠገራ ሌት ገብቶ ስንት መሸን ሌላም ጉዳይ ማድረግ አይገባም። ይህን የመሰለውን ጉዳይ ሁሉ መፈጸም ባቡሩ በሚሄድበት ጊዜ ነው።

፲፩ኛ ባቡሩ በሚሔድበት ጊዜ ሁሉ በመስከት አንገትን ወይም አጅን ብቅ ማድረግ ክልክል ነው። ብቅ ያደረገ አንደሆነ ግን ከባቡሩ ፍጥነት የተነሣ ከአንጨት ጋራ ወይም ከገደል ጋራ አጣብቆ ይቆርጠዋል።

፲፪ኛ ከባቡር ለመውረድ ጊዜው በደረሰ ጊዜ ዕቃን ሁሉ በጥንቃቄ ማውረድ ያስፈልጋል። ዕቃውም ከወረደ በኋላ የሚሸከሙት ኩሌዎች ተሽከሚዎች ኑሚሮአቸው በከንዳቸው ወይም በቆባቸው ይጸፋልና በጥንቃቄ አይቶ ኑሚሮውን በቶሎ መጸፍ ነው።

፲፫ኛ ዕቃው ሁሉ ከባቡር ከወረደ በኋላ የጉምሩኩን ጣጣ ጨርሶ ወደ ሆቴል ወይም ወደ ዘመድ ቤት ዕቃን አሸክሞ መሔድ ነው።

፲፬ኛ ጅቡቲ በደረሱ በማግሥቱ ወደ ዘበኛ አለቃ ጽሕፈት ቤት ሔዶ የይለፍ ወረቀቱን አሣይቶ በላዩ ማስፈረም ነው። ከዚህም በኋላ ወደ መርከቡ ኩምፓኒያ ሔዶ ገንዘቡን ከፍሎ የመርከቡን መግቢያ ወረቀት (ቢዩ) መቀበል ያስፈልጋል።

ወደ መርከብ ስለ መግባት።

፲፭ኛ መርከቡ ጅቡቲ ከገባ በኋላ ብዙ ዕቃ ያለው ሰው በፍጥነት ጆልባ ተከራይቶ አስቀድሞ ዕቃውን አግብቶ የደረሰኝ መቀበል ያስፈልገዋል። የልብስ ሽንጣ ብቻ የያዘ ሰው ግን እርሱ በሚገባበት ጊዜ ይዞ ለመግባት ይችላል።

፲፮ኛ መርከቡ ለመጓዝ አንድ ሰዓት ሲቀረው ወደ መርከብ መግባትና ስፍራን ተቀብሎ መቆየት ያስፈልጋል።

፲፯ኛ ወደ መርከብ በመግባት ጊዜ በመጀመሪያ የመርከቡን መግቢያ ወረቀትና የይለፍ ወረቀቱን ለመርከቡ ሹሞች ማላየት ያስፈልጋል።

፲፰ኛ በመርከብ ውስጥ የመገኛ ስፍራ ከመቀበል በኋላ በፍጥነት የሠገራ ቤቱንና የመታጠቢያ ቤቱን፣ ቀጥሎም የምግብ

ን ቤትና የጽሕፈት ቤቱን፣ የመጻሕፍት ማንበቢያ ቤቱን ማየትና ማወቅ ያስፈልጋል።

፲፱ኛ በመርከብ ውስጥ ለቁርስ፣ ለምሳ፣ ለሻይ፣ ለራት፣ የተወሰነውን ሰዓት ማወቅና በጊዜው ከሥፍራው መገኘት ይገባል። ሰዓቱ ካለፈ በኋላ ግን ምንም ለማግኘት አይቻልም።

፳ኛ በመርከብ ውስጥ አልማዝና ወርቅ ሌላም ክቡር ዕቃ ያለው ሰው ሁሉ ተጠንቅቆ መጠበቅ ይገባዋል። ለመጠበቅ የማይችል የሆነ አንድ ሆነ ግን ለመርከቡ ሹም አስረክቦ የደረሰኝ መቀበል ነው። ክቡር ዕቃውን ተጠንቅቆ ሳይጠበቅ ወይም ለመርከቡ ሹም ሳያስረክብ ቀርቶ የጠፋበት አንድሆነ የመርከቡ ኩምፓኒያ አላፊነት የለበትም የሚል ደምብ አላቸውና በጣም መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

፳፩ኛ በመርከብ ውስጥ ሰው ሁሉ በየስፍራው አርፎ መቀመጥ ነው አንጂ የሶስተኛው ማዕርግ ወደሁለተኛው፣ የሁለተኛው ማዕርግ ወደመጀመሪያው፣ እንዳይተላለፍ ክልክል ነው። ነገር ግን ለብርቱ ጉዳይና ሰው ለመገናኘት፣ አሽከር ከጌታው ተአዛዝ ለመቀበል ቢፈልግ ላንድ አፍታ መተላለፍ አይከለክልም።

፳፪ኛ ወደመርከብ የሚገባ ሰው ሁሉ አንዳንድ ምቹ ወምቦር ይዞ መግባት ያስፈልጋል። ወይም የመርከቡ ኩምፓኒያ ወምቦር ያከራያልና መከራየት ነው። ለጊዜው በለቤቱ ባይኖር እንኳ በሌላ ሰው ወምቦር ላይ መቀመጥ ክልክል ነው።

፳፫ኛ በመርከብ ውስጥ በመጀመሪያውና በሁለተኛው ማዕርግ የሚገባ ሰው በአራት ጊዜ ጥሩ ጥሩ ልብስ መልበስ ያስፈልገዋል

፳፬ኛ በመርከብ ውስጥ ባዳራሹ (ሳለን) ወይም በመናፈሻው ስፍራ፣ በትልልቆች ሰዎችና በወይዘገብ ፊት ነጠላ ጫማ አድርጎና የሌሊት ልብስ ለብሶ መተየትና መሄድ ትልቅ ነውር ነው።

፳፭ኛ በመርከብ ውስጥ የኤሌክትሪኩን መብራት ፀሐይ ከጠለቀች ጀምሮ ፀሐይ አስከትወጣ ባስፈለገ ጊዜ ማብራት አይከለክልም። ፀሐይ ከወጣች በኋላ ግን የመብራቱን መኪና ማቆም ይገባል።

፳፯ኛ በመርከቡ ውስጥ ሙቀት በጸና ጊዜ ነፋስ የሚያመጣውን የኤሌክትሪክ መኪና በስፈለገ ጊዜ መዘወር ነው። በላስፈለገ ና ወደውጭ በመውጣት ጊዜ ግን መኪናውን አቁሞ መውጣት ይገባል።

፳፰ኛ ወደሠገራ ቤት በመግባት ጊዜ መዝጊያውን ከወደውስጥ አጠንክሮ መዝጋት ያስፈልጋል። ጉዳይንም ጨርሶ በመውጣት ጊዜ በጠገብ በተሰቀለው ውኃ አድፋ አንዲወርድና ንጹሕ አንዲሆን ማድረግ ነው። አድፋን በውኃ ንጹሕ ሳያደርጉ ከሠገራ ቤት መውጣት ትልቅ ነውር ነው። በኋላም መዝጊያውን ከፍቱን ትቶ መውጣት ነው አንጂ ዘግቶ መውጣት አይገባም

፳፱ኛ በመርከቡ ውስጥ በየመኝታው ቤት ደወል አለና የገገረ ነገር የተገኘ አንዲሆነ በጣት ጫን አድርጎ መደወል ነው የመርከቡ አገልጋይ ደወሉን ሰምቶ ያልመጣ አንዲሆነ ሶስት ደቂቃ ያህል ቆይቶ መደወል ነው።

፴፬ኛ በመርከብ ውስጥ ማታ ማታ ጫማን አውልቆ በመዝጊያው በስተውጭ ማስቀመጥ ነው። በማለዳ ጫማ ጠራጊ መጥቶ ጠርጎ ወልውሎ መልሶ በዚያው ስፍራ አስቀምጦት ይገኛል

፴፯ኛ በመርከብ ውስጥ ጧት ከ፫ ሰዓት በኋላ ከመኝታ ቤት ወጥቶ በመናፈሻው ስፍራ ወይም በመጽሐፍ ማንበቢያው ስፍራ መቀመጥ ነው። በዚያ ጊዜ ቤት ጠራጊ ወደ መኝታ ቤት ገብቶ ስፍራውን ንጹሕ አድርጎ አልጋውን አንጥሮ ይወጣል ቤቱ ከተጠረገ በኋላ ቢያስፈልግ ተመልሶ ለመግባት ይሆናል።

፴፰ኛ በመርከብ ውስጥ በየእለቱ ወይም በሁለት በሁለት ቀን ልብስ መለወጥ ያስፈልጋል።

፴፱ኛ በመርከብ ውስጥ በየለቱ ወይም በሁለት በሁለት ቀን ሙሉ አካልን መታጠብ ያስፈልጋል። ለዚህ የሚያስፈልገውን ሰውና ፎቃ ስፍንግ መያዝ ነው። ወደ መታጠቢያ ቤት በመግባት ጊዜ ከወደ ውስጥ መዝጊያውን አጠንክሮ መዝጋት ነው። ከ፲ ደቂቃ የበለጠ በመታጠቢያ ቤት መቆየት አይገባም።

፵፩ኛ በመርከብ ውስጥ የመርከቡ ሹም ሳይፈቅድ ምግብ ወደ ሚሊናዳበት፣ ወጥ ወደሚቀቀልበት ስፍራ መግባት አይገባም

ደግሞ አለፈቃድ መርከቡን የሚያስኬደውን መኪና ለማየት መግባት ክልክል ነው።

፴፬ኛ መርከቡን የሚያስኬደውን መኪና ለማየት ፈቃድ ተቀብሎ በመግባት ጊዜ ብዙ ጥንቃቄ ያስፈልጋል። መኪናው አርሶ በርሱ የተቀራረበና የተያያዘ ስለ ሆነ ልብስ ጠልፎ የያዘ እንደሆነ የሞት አደጋ ያመጣል ስለዚህ ወደ መኪናው አለመቅረብ ያስፈልጋል።

፴፭ኛ ወንዶች ወደ ሴቶች ሠገራ ቤትና መታጠቢያ ቤት እንዳይገቡ ክልክል ነውና ሥፍራውን ተጠንቅቆ ማወቅ ያስፈልጋል።

፴፮ኛ ከመርከብ በመውረድ ጊዜ ለመርከብ አገልጋዮች እንደተቻለ ጥቂት ጥቂት ገንዘብ መስጠት ያስፈልጋል።

፵፩ኛ ከመርከብ በመውጣት ጊዜ በፍጥነት ፅቃን ማውጣት ይገባል። የጠፋ ፅቃም ቢኖር የደረሰኝ ወረቀት ካልጠፋ የመርከቡ ከምጋንያ አላፊ ይሆናልና የደረሰኝን ለመርከቡ ሹም ማሳየት ነው።

በመርከብም፣ በባቡርም፣ በሆቴልም በማናቸውም ስፍራ ቢሆን ለማድረግ የማይገባ።

፵፪ኛ በማናቸውም ሥፍራ ቢሆን ልብስን አንፍጫ ላይ ማድረግ ወይም ራስን መከናኘብ አይገባም።

፵፫ኛ ጧት ጧት ራስን ፊትን ሳይታጠቡ ወደ ውጭ መውጣት አይገባም ደግሞ በጥርስ ቡርሽና በሳሙና ጥርስን አፍን ማታጠብ ነው። ደግሞ በጥፍር ውስጥ እድፍ እንዳይታይ በየጊዜው ማውጣት ያስፈልጋል።

፵፬ኛ በትልልቅ ሰዎች ፊት ይልቁንም በወይዘሽር ፊት ጥርስን መፋቅ ከጥፍር ውስጥ እድፍ ማውጣት አይገባም።

፵፭ኛ ከትልልቅ ሰዎች ጋራ ይልቁንም ከወይዘሽር ጋራ ሲነጋገሩ አግርን አጣምሮ መቀመጥ መጨገያ ተንተርሶ በጉድን መጋደም አይገባም።

፵፪ ትልልቅ ሰዎች ይልቁንም ወይዘዘርቶ ለመጠየቅ በመጡ ጊዜ ከወምበር ተነስቶ ቆሞ አክብሮ መቀበል ይገባል። ተቀምጦ እንግዳ መቀበል ግን ትልቅ ነውር ነው። ትልቅ እንግዳ በመጣ ጊዜ አክብሮ ተቀብሎ በብሩህ ገጽ በደስታ ማነጋገር ነው እንጂ ፊትን አጥቁሮ ተከፍቶ ማነጋገር አይገባም። ደግሞ ትልቅ እንግዳ ተቀምጦ ሳለ እርሱን ማነጋገር ትቶ ጋዜጣ ማንበብ ጽሕፈት መጻፍ አይገባም።

፵፫ ትልቅ እንግዳ በመጣ ጊዜ በንግግሩ መካከል ሰዓት አውጥቶ ማየት ለበለቤቱ አይገባውም። እንግዳ ተቀምጦ ሲነጋገር ሰዓት አውጥቶ ማየት ሐይልኝ ከማለት ይቆጠራል። ነገር ግን ወደ ሰው ቤት ሐይ ጉዳዩን የሚነጋገር ሰው በንግግሩ መካከል ሰዓት አውጥቶ ቢያይ እርሱ ለመሐይ መቸከሉን ያስረዳልና ነውር የለበትም።

፵፬ በመብልና በካሂድ በመቀመጥም ጊዜ ወይዘዘርን መቅደም አይገባም በስፍራውም ያለው ወምበር ለሁሉ የማይበቃ የሆነ እንደሆነ ወምበሩን ለወይዘዘር ለቆ መቆም ይገባል።

፵፭ ከትልልቆች ሰዎች ጋራ በመነጋገር ጊዜ ፊት ለፊት ሆኖ ዓይን ላይን እየተያዩ መነጋገር ነው እንጂ ፊትን አዘኮ ወይም በዓይን ሌላ ነገር እያዩ መነጋገር አይገባም።

፵፮ በቤተ መንግሥትም ቢሆን በሩብሪክም ቢሆን የሚታይ ነገር ለማየት በመግባት ጊዜ ልብን አንቅቶ እንደዋዛ ዓይንን ጣል አድርጎ ማየት ነው እንጂ ከበላገር እንደመጣ ሰው ዓይንን እያቅበዘበዙ ማየት አይገባም።

፵፯ በሰውም ፊት ቢሆን ለብቻም ቢሆን አክብሎ አክታ ወደምድር መተፋት አይገባምና በቀስታ አክብሎ በመሐርም መቀበል ነው። በመናፈጥም ጊዜ አፍንጫን በመሐርም አጥብቆ ይዘ በቀስታ መናፈጥ ነው እንጂ ደምጡን አሰምቶ በኃይል መናፈጥና ወደምድር መጣል አይገባም።

፵፰ በብን ወይም ሾርባ በመጠጣት ጊዜ ሙቀቱ ሲበርድ በቀስታ ሰብ አድርጎ መጠጣት ነው እንጂ ትንፋሽን አሰምቶ ፋት ማድረግ አይገባም።

ግዞ በምግብ ጊዜ ወጡን በትንሹ መውሰድ ነው አንጂ በብዙ መውሰድ አይገባም። ቢያስፈልግ ግን እንደገና መውሰድ አይከለክልም።

ሃ በምግብ ጊዜ አፍን ገጥሞ በቀስታ ማለመጥ ነው አንጂ አፍን ከፍቶ መመገብና አፍን አያጮሁ ማለመጥ አይገባም።

ሃ፩ በምግብ ጊዜ ወይም በሌላ ጊዜ ብዙ መጠጥ መጠጣት ነውር ነው። የወይን ጠጅም በመጠጣት ጊዜ ውኃ እየደበለቁ መጠጣት ነው አንጂ ብቻውን መጠጣት ሰውነት ይጎዳል። አረቄ መጠጣት ለተልቅ ሰው በጭራሽ ቢቀርበት መልካም ነው። ለመተው የማይችል ሰው ግን አንድ መለኪያ ብቻ ይጠጣ እንጂ ከዚህ የበለጠ ቢጠጣ ነውር ይሆንበታል።

ሃ፪ በቤተ መንግሥትና በሌላም በተልልቅ ስፍራ በቤተ ክርስቲያንም፣ በተልልቅ ሰዎችም ፊት ቀስ ብሎ በአርጋታ መሄድ ነው አንጂ የጫማ ድምጥ አስተሰማ እየረገጡና እየተገላመጡ መሄድ አይገባም።

ሃ፫ ከተልቅ ሰው ጋራ በመነጋገር ጊዜ በለዘብታና በቀስታ ቃል መነጋገር ነው አንጂ እየጮሁ መነጋገር አይገባም። በመሳቀም ጊዜ ጥርስን ፍግግ ፍግግ አያደረጉ መሳቀ ነው አንጂ በውጭ አስተሰማ ድረስ እየተንከተከቱ መሣቅ አይገባም።

ሃ፬ በማናቸውም ጊዜ ቢሆን በመሸታ ቤትና በጋለሞታ ሰፈር ተቀምጦ መታየት ተልቅ ነውር ነው።

ሃ፭ በከሐድም በቀማመጥም ጊዜ በለማዕርጉን ማክበር ነው እንጂ ትንሽ ማዕርግ ያለው ተልቅ ማዕርግ ያለውን መቅደም አይገባም።

ሃ፮ በንግግር ጊዜ የተጠየቀው ሰው ሳይናገር ያልተጠየቀው ሰው ለመናገር አይገባውም። በነገሩም መካከል ማሰናከል አይገባም።

